

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, temető-úteza 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adának vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-úteza 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetés-, nyiltér- és felzárólapok.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitsor térfogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után . . . . . 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-úteza 24. sz., nemkülönbén minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Rimaszombat, 1888. január 1-én.

Van-e ember széles e világon, ki a mai nappal beköszöntött új esztendő ne üdvözlőné...? A megtört remények felett merengő szív újra éled; az élet küzdelmeiben kifáradt napszámos, a semmittevésben megrögzött naplopó, az életnek minden rendű és rangu munkása egy pillanatra magába száll s szemlét tart az elmúlt év eseményei felett. Megeselekszi e részrehajlatlan kritikát ömaga és a sors felett mindenki, a kinek önálló gondolkodó képessége van; de mennyivel inkább erkölcsi kötelessége a társadalom tettei felett való részrehajlatlan bíraskodás azoknak, kiknek az a hivatásuk, hogy mások helyett is gondolkozzanak s nem az egyesek, hanem a társadalom tényei felett mondjanak kritikát!

Mi a közügyek szolgálatába szegődünk; városunk és megyénk előhaladása szívünkön fekszik. Szeretnénk — és talán tudnánk is — az utóbbi időkben felmerült fejlődési processzusok felett magasztaló kritikát gyakorolni, és tudnánk gáncsolni egyet-mást. De a szerep, melyre hivatva vagyunk, nem engedi, hogy az őszinteség határait túllépjük. A múlt év nevezetesebb momentumai felett szemlét tartva, örömmel konstatáljuk, hogy városunkban az intéző körök megtették kötelességüket. Rimaszombat fejlődésének élén a város tanácsa áll és e tanács a város szépítése, a nemesebb stílusú építkezés érdekében üdvös határozatokat hozott. — Ez előtt három évvel még csak jámbor óhajítás volt az, hogy az ember jó szomszédjait esős időben is meglátogathassa; ma már a város egyik főutcáján kényelmes gránit-gyalogjáró vezet végig, mi annyival inkább fontos, hogy ez utca kereskedelmünknek egyik fő tere lévén, az idegenre nézve is kellemesebb benyomást tesz ma, mint akkor, midőn nyakig érő sárban kellett áruzejkéit a vasutról bezipelnie.

Az 1887-ik év fejezte be a városunk díszét legnagyobb mértékben emelő nagy törvényszéki

épületet, s ez évben nyert végleges otthont tűzér-ségünk is. A rimaszombati tanács tehát e tekintetben nemcsak mélyreható kötelességet teljesített, hanem vagyoni erejét is csaknem kimerítő áldozatot hozott. De az áldozat a mily mértékben nemes, ép annyira káros lehet; mert a feladat, melynek megoldása jövőre még városunkra vár, akkora, hogy felütni megállania nem szabad. Ott van például a Jánosi-úteza, melyben a városnak kulturális tekintetben legfőbb intézete van; ez utca ősi sár-tengerét naponként négyszer 220 növendék tapossa végig, a mi gyermekeink egészségi állapotára nézve annyira fontos, hogy a Jánosi-úteza kiburkolása, illetőleg gránit-gyalogjáróval való ellátása városi tanácsunk első feladatai közé tartozik. De közegészségi szempontból a város lejtmerése s ennek alapján esatornázása is fontos. Mindezek oly feladatok, melyeknek megoldása tetemes anyagi áldozattal jár, alig hisszük, hogy a városunk e me rohamos fejlődésére szolgáló intézkedések már a közel jövőben befejezést nyerjenek. Mindazonáltal él bennünk a remény, hogy a nemes városi tanács a lehetőség határai között már a folyó évben is megtesz annyit, amennyi hatalmában áll. E reménnyel annyival is inkább kecsgethetjük magunkat, hogy más téren — a közjó és közműveltség érdekében — városunk előkelő polgárai előjárva, mint a nemzet nadszámosai a lefolyt évben is magasztos feladatot teljesítettek. Nem mulasztathatjuk el a gömörmegyei magyar közművelődési egyesület rimaszombati körének és a nőegyesületi választmányának amaz együttes tevékenységét tiszteletteljes elismeréssel fömlíteni, melyet az újévi üdvözlőtek megváltása körül kifejtettek. Ezen egyesületek mellé sorakozik a hosszas szenderegésből felébredt működvelő társulat és dalegyesület, melyek azon reményt kelték föl bennünk, hogy jövőre kulturális hivatásuknak meg fognak felelni. Az időszakilag működő körcsolyázó egyesület tevékenysége az időjárástól függvén, e nemes sport gyakorlására most is felhasználta az alkalmat.

Ime, csak e legfőbb vonásokban is, mennyi elismerésre méltót tudunk felmutatni társadalmunk múlt évi életéből! Fejlődünk és haladunk minden lépten-nyomon, de az is tagadhatatlan, hogy még sok kötelessége van fejlődő társadalmunknak is, főleg az egyleti téren, mert a nemes ezélokért törekvő egyesületek iránt — fájdalom — nincs még kellőleg kifejlődve közönségünk rokonszenve, mire nézve szomorú példa az időközben fellángolt, de megalakulásra nem vergődhetett torna-egyesület, a lelkesedés lángjában elégett erkölcsnemesítő egyesület s a részvétlenség következtében felbomlott önkéntes tűzoltói kar.

Pedig mindnyájunknak hinnünk kell azt, mit hazánk legnagyobb jövődömondója is hitt, hogy Magyarország lesz, de csak úgy, ha az előhaladás iránti vágytól áthatottan mindnyájan szentelünk a közjónak annyit, a mennyit hazánk felvirágzása minden egyes embertől joggal megkívánhat, ha az erők nem szétforgácsolva, hanem együttesen működnek, ha a társadalom boldogságára irányuló minden eszme nem egyes emberben, hanem az egyesületekben nyer legbüzsőbb támogatót, mert a haza jólétének előmozdítására a kisebb földrajzi góczpontok is épen oly missióval bírnak, mint a fővárosok.

Közégi miseriák.

Társadalmunk egyik lényeges hibája az, hogy csak igen ritkán vagy pedig épen nem méltatjuk figyelmünkre azokat, kiknek a miénktől eltérő foglalkozásuk van, sőt ha az illetőnek munkaköre szűkebb térre szorítkozik, vagy ha — téves felfogás szerint — alantabb fokon áll: sokkal kisebbnek tartjuk, semhogy vele törődni meg is kísértenők, így mint társadalmunknak egyik hasznos és munkás tagját kellőképp méltányolhatnók.

Holott igen jól tudjuk, hogy nemcsak azok tesznek számot a társadalomban, kik vezérszerepre hivatva, hanem azok is, kik kevesebb képességgel, kisebb körben ugyan, de épen oly jó akarattal munkálkodnak a közjó előmozdításán. Mert hiszen a legjobb hadvezér sem arathat győzelmet hadsereg nélkül.

gyógyító mézes madzagot huz végig a tévedésekben, gyarlóságban elmerült nagyzó ember esacsogó száján, hogy figyelmeztesse azt félszégseire. Majd buzdító szavával lelkesít magasztos eszmék kivételére, társaságokba tömöríti a laza kötelekű, de egymásra utalt emberi csoportot, s óriás harezokat viv a közönyösség, a semmittevés, a közjóval nem törődő lelketlenség ellen s hatatosan működik közre az emberiség javára, melynek egyes tagjait olykor olykor bizony nem árt saját hasznáért, tette serkenteni.

Fölrázza a sajtó a népeket a tétlenség álmából, öntudatra ébreszti a szunnyadó tehettséget, megegyengeti a haladás útját, kinyitja szemét a sötétben tapogató szolgálóknak s egy nem várt reggel csak azon veszi észre az ébredő zsarnok, hogy inog a föld lábai alatt s keserűen tapasztalja, hogy az is eszerben hagyta, kire veszély esetére legjobban számított.

Akarsz talán fűző szivedre balzsamot keresni, fordulj a nagy szellemek műveire, az ihletsugalta dalköltészethez, mit a sajtó boesított világgá. Fajdalomban megvigasztalnak a szép költemények gyöngyérzelméi.

Nemde, trefa nyájas enyelgésre vágyakozol elzart magányodban, végy elő egy humorral telt könyvet, ugy-e bár, ha a nevetéstől jó kedvre derülsz, elismered, hogy ezt is a sajtónak köszönheted?

Szeretnél talán föllekesülni a multak diós képein, olvasd a haza történelmét s hallani véled az ősök zengő esatadalát, a honszerzők tegyveressatogását, megösméred a hazafiak alkotmánysszerző bölcsességét, lángoló hazaszeretetét, melylyel oly híven ragaszkodnak a véren szerzett földhöz. Mindezt a hatást a sajtó útján találd fel.

Látni óhajod az emberi élet küzdelmét, benne az erény diadalát, s a vétek méltó megtorlását, olvasd (kivált ily kis városban, hol színházba 365 nap közül legfőlebb csak tízen mehetsz) a nagy drámáiról műdarabjait, melyeket szintén a sajtó közvetít a világ minden zugába.

Nem venné rossz néven kívánsi természetet tudni, mi történik a nagy világon, mit csinál éjszak felelmes lakója, s a dél tespedő embere, eredj el a társas körbe, ott is a sajtó elégit ki vágyadban.

Szóval Gutténberg apró katonái, a betűk, jobban mondva a bennök kifejezett eszmék, hatalmasabbak a világ valamennyi rendes sorhadánál, erősebbek a férfias „népfelkelő”

TÁRCZA.**A festőhöz.*)**

Kedves festőm! ugyan kerlek szépen
Fesd le az én kedvesemet nékem.
Nincs ugyan itt, de az az én gondom:
Lefestheted úgy, ahogý én mondom.

Először is dus hajzatát fesd le,
Ha csak lehet, illatot lehelve,
Selyempuha annak minden szála
S holló tolla nem feketébb nála.

Homlokát a bársony fűrtök árnyán,
Fesd fehérre, mint a hószin márvány,
Szemöldöke titkon folyjon össze,
De választék mégis legyen közte.

Sötét pillák alatt szeme párja
Tündökölve égjen, mint tűz lángja,
Legyen kék, mint Pallas Athenée,
Es igazó, mint a Cytherée.

Arzát oly ecsettel fesd le, melylyel
Rózsaszirmot tudsz vegyíteni tejjel,
S fesd, ha van kezdednek oly hatalma,
Csábos ajkát, mintha esókra esalua.

Álla gödrét s hó nyakát ugy fesd le,
Mintha minden Charis ott repesne;
Márványkeble halma s gyöngye karja
Csak ugy félig legyen eltakarva.

Bíbor fátyolból legyen ruhája,
Mintha rozsafelhó hullua rája . . .

*) Anakreon görög költő e világhírű leiró költeményét csak kevés nyelvre sikerült szépen lefordítani. A magyarban Péchy István jeles hellenistának is lefordította ily című könyvecskéjében: „Anakreon dala. Lauffer 1874.” a 28. sz. a. „A kedves képe” fölirattal. Sikerült az kivált a vége felé. — Ponorí Thewrewk Emil fordítása (Anakreon

Elég! . . . Hagyd el! Hisz látom őt már jól,
Csak annyi még a hujja, hogy nem szól.

Gergely Károly.

A sajtó — hatalom.

Minden mulandó széles e világon, testünk elporlad,
a legerősb várat is megemészti az idő vas foga, a kéz esz-nálmánya megsemmisül, az egyiptomi piramisok évszázak mulva leomlanak, de míg a világ világ lesz, a szellem termékei megmaradnak, a szép lélek alkotásai, a nagy szellemek művei örökké tartanak.

Homér, Dante, Shakspeara, Petőfi, Tompa, Arany por-sátora összedől, de lelkők jobb része, a remek művek mind végig hű emlékezet tárgyai lesznek a gondolkodó, érző utódok előtt.

S míg a szép, jó s igaz értéke ki nem hal, s míg csak egy érző kebel dobog, addig a lángelmék alkotása nemzedékről nemzedékre nemes hatást gyakorol.

A nagy szellemek elmetermékeit pedig az enyészettől a sajtó őrzi meg, mely száz meg ezer példányban sokszorosítja s napsugarakként terjeszti szét a nemes érzést, nagy gondolatot lehelő könyveket, iratokat ugy a kunyhó, mint palota lakói között.

Bizony nagy hatalom a sajtó. Erejét már századok óta érezhetni a művelt népek körében. A sajtó ront, épít, csodákat művel. Országokat dönt le hitványnyá aljasulva, országokat emel föl ügyes, okos vezetés mellett, kormányzó férfiakat taszit le magas polcra, de föl is magasztalja, kit egyszer hatalmas karjával megragad.

Most a semmiből nagyszerű műveket hoz létre lelkesítő szövegével, megalkotja a nemes közvéleményt, megerősíti a magasztos, nemes iránt való érzéket, majd a gúny éles nyílával sújtja porba a bűnös embereket, kik a közjót rosszasággal veszélyeztetik; lerántja a leplet a bitórló gazságairól. Másszor a nevetető trefa köntösét ölti magára, s

Budapest, Franklin t. 1885.) nagyon is szem előtt tartja az eredeti költeményke sorait s versalakját. — Gergely Károlynak, ki lapunk egy munkatársa felszólítására sziveskedett e szép verset átengedni, sikerült édes hazánk nyelvére a legszépben lefordítani, a mennyiben versalakja is tetszetős a magyar fülnek, aztán meg költőibb is az előzőknél.

V. Gy.

Kellő méltánylásnak pedig alig van illőbb tere a társalmai életnél, hol minden tényező a legkisebbtől a legnagyobbig kellő figyelmet érdemel, hogy a gépezet, melynek kerekeit egyes főriák alkotják, s melynek mozgató ereje a minden körülményekkel számotvető értelmiség, soha meg ne álljon, mozgásában semmi meg ne akadályozza.

Közigazgatásunk egyik nélkülözhetlen, — bár kevés figyelemre méltított, — közegével akarunk ez uttal foglalkozni. Értjük ez alatt a községi bírakat.

A község bírja — szeretjük hinni — egyik legfigyelemre méltó közeg közigazgatásunk gépezetében. Figyelemre méltónak tartjuk nemesak azért, mert a felsőbbrendű rendeleteinek végrehajtója, hanem azért, mert közművelődési gazdasági tekintetben kell, hogy vezére legyen a községnek tanácsadója az ügyes-bajos polgártársaknak s hivatott és közvetlen őre a jogok és köteleességeknek.

A mely községi bíró hivatását, így fogja fel, ha kellő tapintattal intézi és vezet a községében nemesak a közügyeket, de figyelmeztetőleg s jóakarólag befoly az itt-ott felmerülő nézeteltérések vagy viszálykodások kiegyenlítésére is ott a járási szolgabírónak, rend- és esendőöröknek aligha akad valami tenni valójuk. Oly községet pedig, melynek ily vezérfele nem volna, képzelünk sem lehet, mert hiszen 1878. óta közművelődés tekintetében századok mulasztásait pótoltuk ki.

Mindamellét igen sok helyen azt tapasztaljuk, hogy éppen a leghivatottabbak azok, kik a község kormányzatának gyopljait megragadni vonakodnak, s ha egyik-másik olykor-olykor ki nem vonhatja magát a megfeszítettetés elől, alig várja, hogy a 2—3 év leteljen, leteszi hivatalát, melyet pedig aligha vehet kezébe hivatottabb egyén. — Ennek azután esakhamar érezhető sajnálatra méltó következménye községi ügyeinknél.

E vonakodásnak és félrevonulásnak okát mi abbataláljuk, hogy a falusi bírónak fizetése legtöbb helyen 50 frt, mi oly esekélyesség, hogy mi itt a székvárosban egy nőcselédnek többet fizetünk; a béres vagy kocsis pedig kinevetne, ha ily összeget igérnének nekik évi bérül. Mígaz, ki a bíróságot elvállalja, nemesak saját képességét és kényelmét áldozza fel községének, de családjának nyugalma is áldozatul hozni kénytelen.

Ugyanis a bíró laka a hivatalos eskü letételével megszűnt magántulajdon lenni, mert hiszen éjjel-nappal jöhetnek panaszosok, kik előtt ajtót kell nyitni, dacára hogy beteg van a háznál. Ki kell hallgatni a feleket, sőt elfogadások alkalmával nem ritkán szállást kell adni a delinquensnek, nehogy a büntető igazságszolgáltatás súlyát kikerülje. E zaklattatás — átláthatja mindenki — nem olyan ok, mely felett egyszerűen napirendre lehetne térni. S éppen ezért felhívjuk megyénk vezérfelelőinek figyelmét, hogy egy részről a falusi bírák fizetését mindenütt legalább 100 fitra felemleni, s ott, hol községháza nincs, ilyeneket emeltetni sokáig ne kessenek, mert ez által elejét veendik annak, hogy a legalkalmasabb egyének vonakodnak községünként a bírói hivatal elvállalásától esupán csak azért, mert fizetések még tiszteletdíjnak is kevés, és mert a közjó érdekében a hozzájuk tartozóknak kényelmet és nyugalma felalldozni nem akarják.

esapatoknál s minden felszerelésénél. Persze nem mindig egyszerre hatnak azok a fehér papírra nyomott kis fekete jóságok, hatásukat meg kell várni, mint a lassan, de biztosan gyógyító orvosságnak, vagy mint a halálhozó lassu méregnek. Sokszor talán mégis hirtelenebbül lövöldöznek azok a sorok, mint Uchatius ágyuja. Gondoljunk csak azokra, kiket a sajtó ítélete tett semmivé. Több példát mellőzve, ne feledjük az 1789-diki francia átalakulásokat, jusson eszünkbe a dicső emlékű 1848-diki márczius 15-ik napja, a „Talpra magyar“ első megjelenésének időszaka, emlékezzünk meg csak a jelen század előhaladt műveltségére, mely nagyobbára a sajtó hatása folytán áradt szét a haladai akará emberiségben.

Képzeljük el magunknak azt az időt, midőn még nem volt sajtó hogyan történhetett minden, mit elsoroltunk, sajtó felalldalása előtt, midőn egy könyv lemásolásáért egy falu egész jövedelmét, sőt az egész falut is odaadták!

De hat hagyjuk a sajtó messzebb kiható eredményeit, vessünk látólt a sötét foltu mult azon időszakára, midőn a legjobb hazafiak is üldözésnek, penészes börtön levegőjének voltak kitéve egy kis könyv, a jakobinuskátó bírása miatt, feledjük el, hogy még nem régen is békót tettek a sajtó lábára, midőn még jó Tompa Mihályunkat is üldözöbe vette a Sajtó zord és irigy ellensége a Cenzura, s törvénytöréseket ütek egy ártatlan Gólyamadáért is; hiszen jól tudják itt sokan, hogy az ezme emberét, a falu lakó költőt az ötvenes évek elején nagyobb figyelemmel kísérte a zsan dár, mint akármely gyanus gazembert, mert félt a fenálló hatalom egy nála még nagyobb urtól, a — sajtótól!

Stb. stb.
Szóval a sajtó nagy hatalom. Becsüljük meg hát a sajtót, s minden jóérzésű tollfogható ember álljon ki a sikra s tegyen meg minden tőle telhető tisztes munkát a helybeli sajtó érdekében, hogy az jó irányban haladva, üdvös eredményeit éreztesse e megye, e város előre törni óhajító fiaii jöllétére!

Maecte, care mi redactor!*)
Maecte comitatus Gómoriensis, maecte civitas Rimaszombatiensis!

Vozári Gyula.

*) Maecti auxiliares!

Szerk.

Egy népgyűlés Rimaszombatban.

Polgármesteri meghívó levél, óriási falragaszok és dobszó által lettünk meghíva népgyűlésre. A tárgy is körözve lett, hogy ki-ki tájékozhasssa magát előre. Nem kevesebbről volt szó, mint arról, hogy a városi tanács átlátta azt, hogy szemben a közönség merev magatartásával, 18 emberrel tűzoltó testületet fentartani nem lehet, a tűzvédadót 3%-ról hatra emelte fel. E felemelés — mint némelyek uton-utfélen hangoztatták — nagy visszatetszést szűlt. A parancsnokság látva, hogy a közönyt meg nem törheti, beadta lemondását, s az egylet vezetését a városi tanács kezébe tette le.

A bomlásnak indult testület újraszervezéséről volt tehát szó a polgármesteri meghívón, a különféle falragaszokon, sőt ezt hangoztatta az utczák átszeleseinél a városi dobs is.

A kitűzött időben siettem én is a kijelölt helyre. Belépvén a terembe, ott találtam a város atyáit élükön városunk igen tisztelt polgármesterével. — Alig hangozt el a kijelölt óra, esakhamar megtelt a nagy terem városunk minden rendű és rangu polgáraival. Az ügyvéd felretette a peresomókat, a bíró hagyta kissé pihenni az igazság mérőserpenyőjét, a pap, tanár, tanító, szűrszabó, ács, kovács, suszter, esizmadia, timár, birtokos és zsellér, kereskedő és korezmáros mind ott hagyta napi foglalkozását, mert hisz n városunk egyik fontos testületének sorsáról vala szó. Boldog is volt, ki a ropant teremben még helyt találhatott!

Polgármesterünk szokott ékesszólásával üdvözölte a népes gyűlést, ismételte a tanácskozásnak célját, ügyesen szöve be megnyitóbeszédébe azon óriási küzdelmet, melyet az átalakulás e korszakában városunknak meg kell harezolnia, hogy egy ily tekintélyes törvényhatóságnak, mint a minő Gómör, méltó székhelye lehessen. Felsorolta az áldozatokat, melyeket mint eommunitás a polgárok megadóztatása nélkül hozott közegészségi, gazdasági, culturalis és esinosodási czélokra. Majd áttért arra, hogy az első községi pótdó behozatalát az tette szükségessé, hogy hosszas kísérletek után sem sikerült városunkban oly tűzoltó testület létrehozni, mely a város tekintélyéhez méltó s tűzveszély esetén feladutainak megfelelni képes lett volna. Ennek oka pedig egyedül és kizárólagosan a polgártársak közönyében rejlett. Így lett szervezve az önkéntesek mellett 18 fizetéses tűzoltó állomás. Azonban ennyi emberrel kisebb tűzveszélynél is az egylet tehetetlennek bizonyult, mert a polgárok, kik a pótdót fizették, rendszeren közönyösen viselték magukat, alig egy-kettő nyújtott segílyt a kimerült tűzoltóknak. Ezen segítendő emeltetett fel a tűzvédadó, hogy 32—36 begyakorlott ember álljon a város rendelkezésére tűzveszély idején. Azonban a parancsnokság nem akarván magát mintegy ráerőszakolni a polgárokra, lemondott, s a tűzoltó-testület most vezetők nélkül van. E gyűlésnek czélja az újabb alapokon való szervezkedés.

Alig hangozt el a polgármester érvekben gazdag beszéde, midőn egyik iparostársunk feláll s meghatottságtól remegő hangon von párhuzamot a szomszéd városok és Rimaszombat között. Felhozza, hogy másutt az egyes felekezeti papokat és tanítókat egyesek fizetik; egyesek áldoznak a közjóra egyházi és társadalmi téren, egyesek áldozatkészsége tartja fel az iskolákat, e mellett a viszonyok szerint a város vagy falu községi szükségleteinek fedezésére 30—40 százalékos községi adót is fizetnek, hogy szülőhelyük a szomszédokétól el ne maradjon. Meghozzák pedig ezen áldozatokat minden zugolódás nélkül, míg mi, ha a városnak, a mi édes szülőanyáknak, valamire szüksége van akár culturalis, akár egészségügyi, akár közzvédelmi, akár esinosodási szempontból, csak zugolódunk s fenhangon kiáltjuk: „gazdag a város, hozzon áldozatokat, minemadóznak.“ Ez többé így nem lehet, mert a gyermeknek köteleessége inségben synylódó szülőin segíteni, s nehogy az utókor az önzés és hállatlanság vádját szórhasssa sirbantjaink fölé, indítványozza, hogy a hat százalékos pótdó, mely már ugy is törvénytörési lón, adassék át a városnak culturalis, közegészségi és esinosítási czélokra, a tűzoltó testület pedig szerveztessék önkéntesekből oly formán, hogy e városnak minden 20—30 év közti lakosa kötelezett tagja legyen, kik kellőkép begyakoroltván, tűzveszély esetén hasznos szolgálatot tethetnek, s az így szervezet testület egy részről emeli a város tekintélyét, másrészt pedig nyugodt szívvel bizhatjuk reá vagyunk megvédését.

Lelkesítő, egetverő „eljen“ követte derék polgártársunk szavait, mialatt polgármesterünk arcán két könnyesepp gördült végig, a hála és elismerés könnyei.

Meghatottan állott fel, hogy megköszönje ugy a szólónak, mint a nagy közönségnek önérdéken felül emelkedő határozatát; már éppen kezdte, mint ama nagy napon, Kossuth Lajos, hogy „leborulok

a nemzet — illetve a város értelmes polgárainak nagysága előtt“, midőn a falmelletti székeken állók alatt letört a rőktönzött emelvény és én . . . . . felébredtem.

Minő szép álom és minő ébredés! A szomszéd fatartója omlott össze a hó alatt, s ennek moraja zavart fel nyugodt álomból. — Milyen szép volna ez álmot folytatni a valóságban!

Gömör és Kishontmegye legtöbb adót fizető megyebizottsági tagjainak névjegyzéke:

Gróf Andrassy Manó 12064-06 1/2. Dr. Schopper György 6268-33. Gróf Serényi László 3811-60. Br. Luzsenszky Henrik 2735-14. Borbély László 2505-11. Farkas Ábrahám 2194-64. Radvánszky Károly 2094-42. Heinzelman Emil 2082-49. Báró Vay Aladár 2073-79. Szentiványi Miklós 2007-12. Weisz Károly 1801-79. Molnár Viktor 1725-93. Dapsy Vilmos 1648-20. Ragályi Ferencz 1553-89. Samarjai János 1479-83. Hamvay Zoltán 1438-97. Sárközy Gyula 1359-40. Szentmiklóssy István 1319-25. Fáy Barnabás 1231-85. Szentmiklóssy Aladár 1113-80 1/2. Bornemisza István 1080-98. Szilárdy Oktáv 1050-41. Hanvay Aladár 1025-02. Ragályi Gyula 1021-50. Dráskóczy László 1015-34. Heinzelman Alfréd 974-56. Főrnét Jenő* 944-58. Vad András 926-24. Sebők Pál* 846-50. Szilárdy Béla 795-51. Szontagh Zoltán* 762-22. Szelezky Dénes 747-86. Dapsy Béla 737-29. Ifj. Hegyessy Sándor* 717-46. Kerepessy Márton 706-68. Fáy Viktor 704-11. Hámos Árpád 689-39. Hevessy József 676-91. Fáy Gusztáv 665-96. Böhm József 661-07. Hámos Aladár 656-31. Czibur Gusztáv 651-86. Hevessy Bertalan 646-76. Guha Victor* 638-44. Hevessy Benedek 637-56. Hevessy László 633-27. Ebeczky Elek 629-75. Molnár József* 611-14. Brones István 596-59. Hámos Zoltán 595-36. Vajda Ferdinand 581-10. Hámos Antal 548-72. Hubay László 547-77. Beélik Iván 536-37. Groszman Jakab 534-09. Flasko György 503-76. Br. Nyáry Sándor 499-05. Holló Pál 493-29. Czibur Pál 488-40. Mész Miksa 485-92. Bíró Bertalan 481 frt 09 kr. Máriássy Andor 457-99. Tornallyay Dezső 445-15. Id. Löcherer Tamás* 444-48 Braun Mór 436-53. Okolicsányi Gáspár 432-99. Tóth Endre 429-10. Hámos László 419-75. Engel Adolf 408-91. Beliczky Victor* 408-64. Rudnay Károly 405-—, Lukács Béla 402-38. Tornallyay Zoltán 394-44. Szentmiklóssy Béla 391-81. Latinák Sándor 386-52 1/2. Latinák Frigyes 386-52. Madarassy Gyula 381-86. Molnár Lajos 381-81. Aranyhalny Emil 374-29. Id. Hegyessy Sándor* 370-56. Dr. Marko Sándor* 369-58. Horváth László 363-24. Gasko János 362-19. Konyha József* 359-30. Mészáros Balint* 357-78. Bjel Mihály 356-25. Ragályi Géza* 349-66. Fekete Nándor 347-16. Csider Károly* 340-— Szentmiklóssy Sándor 335-50. Lovcsányi Soma* 331-28. Vajda Gyula 330-79. Szentiványi Árpád 324-29. Néhrer Mátyás 321-49. Dancs László 321-48. Tomcsányi József 320-44. Nagy Samu 313-86. Jankovich József* 313-78. Máriássy Géza 312-78. Ethey Károly* 312-74. Kubinyi József 312-58. Kubinyi Kálmán 310-22. Dr. Török János 302-80. Lészka József* 299-30. Alexay István 297-78. Szentiványi Géza 297-02. Kishonthy Gyula* 296-76. Ruthényi Béla 293-93. Gömör János 292-36. Ujházy László 291-43. Remenyik András 291-28. Baksay József 290-93. Czékus László* 287-14. Grünman Arnold 285-68. Thuránszky Ádám 282-95. Ifj. Szentmiklóssy Kálmán 279-02. Ecesghey Ferencz 276-79. Komjáthy István 274-64. Bornemisza László 273-34. Horváth János 269-37. Id. Süteő István* 265-64. Hamaliár Károly 260-79. Konyha Géza 260-11. Thuránszky Marezell 260-—. Ifj. Süteő István* 258-48. Stelkovics Károly 256-92. Abaffy Gusztáv 256-43. Pongrácz Pál 256-29. Záborszky György 255-30. Gundelfingen Luczián 254-19. Id. Szabó László 253-43. Somoskeőy Ágoston 251-09. Henyney Kálmán 248-98. Urszinyi Zsigmond* 248-90. Alitisz Miklós 247-85. Kubinyi Manó 246-49. Czibur Kálmán* 246-02. Stolec Márton 245-94. Kubinyi Aladár 243-96. Kubinyi Andor 242-32. Babarik Márton 240-93. Vattay Antal 240-04. Pasteiner Jenő* 239-90. Gál János 238-95. Kubinyi Imre 234-80. Posch Dezső* 232-44. Pristiyák Neitus 232-24. Ossko Lajos 231-55. Madarász Lajos 231-09. Liphay József 230-51. Kollár János 229-48. Bernáth Gyula 228-19. Cseh Kovács István 227-06. Madarassy Dezső 224-37. Török Balint 223-30. Szirányi Ernő* 221-—. Fejérváry János 220-98. Remenyik Pál 217-87. Szontagh Pál 217-48. Batta Samu 217-13. Bráz János* 214-—. Marko J. Imre 213-65. Dr. Lichtschein Adolf* 209-68. Ifj. Kiss Károly 209-49. Máriássy Barna 209-22. Tirscher Szilárd* 208-92. Kovács Zsigmond* 207-44. Ifj. Szabó László 204-38. Alexy Albert 201-22. Hevessy Boldizsár 200-98. Ambrózy József* 199-92. Rolkó József 199-22. Hámos Lajos* 196-56. Langhoffer

Sámuel 196-36. Szikora Imre 195-80. Mayer Sándor 194-40. Vojtko József 193-88. Grünbaum József 190-31 kr.

A *-gal jelölteknek adója — oklevél alapján — kétszeresen van számítva.

Értesítés.

A Gömör-Kishont megyei gazdasági egyesület igazgató választmánya folyó év január hó 3-án délután 5 órakor Rimaszombatban a városházánál gyűlést tart, melyre a gazdasági egyesület tagjai tisztelettel meghívottak.

Tárgyai:

1. A biztosítás ügyének folytatólagos tárgyalása.
  2. A rendezett pénztári számadás s az egyesület vagyoni állásának felülvizsgálása.
  3. A nagy gyűlés határidejének megállapítása.
- P.-Apáti, 1887. december hó 30.
Vajda Gyula, gazd. egyt. titkár.

Hírek és vegyesek.

A „Gömör-Kishont“ a mai számmal megkezdvén IX-ik évfolyamát, azon tiszteletteljes kéressel bocsátjuk lapunkat olvasóink elébe, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek. — Lapunk szellemi részének vezetése új kezekbe került, a szerkesztőség gondoskodott arról, hogy a „Gömör-Kishont“ a t. olvasóközönség minden igényeinek megfelelően s e mellett közleményei irodalmi színvonalon álljanak. Azonban magasztos feladatát csak akkor teljesítheti, ha a t. közönség részéről is anyagi támogatásban részesül. Sok nemes ezél, sok magasztos irányú törekvés bukott el a részvétlenség következtében, de e sorsban lapunknak, mely megyénk székhelyén fontos szerepre van hivatva, nem volna szabad részeseülnie. Hisszük is, hogy művelt közönségünknek az a része, mely törekvéseinket méltányolni tudja, nem fog visszavonulni egy oly organum támogatásától, mely a közjó előmozdítását tűzte ki feladatául. A „Gömör-Kishont“ ára egész évre 4 frt, félévre 2 frt.

Személyi hir. Megyénk szeretett s mindenki által tisztelt főispánjának neje Fáy Gusztávné, szül. Ujházi Klementina urnő ő méltósága — mint lapunk zártakor értesülünk — aggodalmat keltő betegségben szenved. Öszinte részvételt közöljük e leverő hirt, melegen óhajtvá, hogy benne közéletünk egyik legrokonzenvebb alakja mielőbb teljes egészségben folytathassa mindíg családjának s a közjónak szentelt munkás életét.

Hymen Andrassy László, helybeli fényképész, e napokban tartotta eljegyzését Lipsey Mariska kasszonyonnyai, Lipsey József helybeli lakos szép és kedves leányával. — Városunk iparos osztályának egyik kiváló tagja: Úsapó Lajos mult hó 29-ik napján esküdt örök hűséget Antal Juliska kasszonynak, Antal György szeretetreméltó leányának. Áldás kísérje frigyüket!

Gyászrovat: A következő gyászjelentéseket vettük: Szontagh Károlyné szül. Sztaniszlavszky Fanni férjével, Revega Istvánné szül. Sztaniszlavszky Róza férjével és Berta leányával, és Sztaniszlavszky Adolf fájdalom szíval jelentik a szeretett apa, após, illetve nagyapjának Sztaniszlavszky Vinczének folyó évi december hó 26-án, élte 78-ik évében bekövetkezett elhunytát. — A boldogultnak hült tetemei folyó évi december hó 27-én d. u. 3 órakor, a róm. kath. egyház szertartása szerint fognak a helybeli sírkertbe örök nyugalomra tetetni. — Az engesztelő szent mise áldozat pedig 1888. évi január hó 2-án d. e. 9 órakor fog a helybeli róm. kath. egyházban a Mindenhatónak bemutatni. Kelt Rimaszombat, 1887. december hó 26. — Béke Hamvaira! — Bacssegh Alajosné szül. Haffner Lujza mint testvér, Bacssegh Alajos, Csarár Károlyné, Antalik Rudolfné, mint unokák, — Haffner Antalné sógorné és gyermeke szomorodott szívvel jelentik szeretett bátyja, nagybátya és sógornak: — Haffner Ignác ezimz. kanonok, esperes és plebánosnak folyó hó 27-én délután 5 órakor, a halotti szentségek ajtatos felvétele után életének 66-ik s áldozásának 42. évében, agyszélhűdés következtében történt gyászos elhunytát. — A Boldogult hült tetemei folyó hó 30-án, fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a várgedei sírkertben az örök nyugalomnak átadatai. — A boldogult lelkeért a gyász szent mise folyó hó 31-én, reggeli 9 órakor, a várgedei róm. kath. egyházban fog a Mindenhatónak bemutatni. — Béke és az örök emlékezet lebegjen áldott porai felett! — Várgede, 1887. december hó 28.

A gömörmezei közművelődési egyesület rimaszombati köre és a jótékony nő egyesület választmánya által az újévi üdvözlések megváltása tárgyában kibocsátott aláírási iven összesen körülbelül száznegyven forint gyűlt össze nevezett egyesületek javára. A lefolyt héten adományozott még Török János ur 1 forintot.

A lefolyt karácsonyi ünnepek aitt Tisztelezon tót nyelvű színelőadást tartottak. Az előadás be volt ugyan jelentve a rimaszombati járás szolgabírói hivatalánál, de a rendezőség eljárását jellemzi azon körülmény, hogy a megye székhelyén óvakodtak egy közművelődési tekintetben igen fontos színelőadást nyilvánosságra hozni. E mulasztás, bármi okból történt is, furesa magyarázatokra adhat alkalmat.

A megyei nyugdíjintézet jogosított tagjai a közelebb mult hó 29. napján, alispán felhívása folytán, közgyűlést tartottak, hogy a nyugdíjalap ügyeit ellenőrző bizottságba, maguk részéről négy tagot válasszanak. E közgyűlésről, melyet elnöklő alispán d. e. 10 órakor, szívélyes szavakkal nyitott meg, aránylag sokan maradtak távol egy a központban mint a vidéken lakó megyei tisztviselők közül, s a jelen voltak is csakhamar végeztek a napirend egyetlen tárgyával, megválasztva a bizottság tagjait Török Balint, (árvaszédi elnök) Abonyi Pál (tisztí főügyész), Kubinyi Gusztáv (rimaszombati járásbeli szolgabíró) és id. Török László (fő számvevő) urak személyében még pedig — a feleje irányuló feltétlen bizalom kifejezésül — szavazás nélkül, közfelkiáltással. — Ugy az ezuttal, mint a megyei köz-

gyűlés által választott bizottság tagjai ezután tanácskozára vonultak vissza, hogy megállapítsák, kik s mily arányban kötelesek a nyugdíj alaphoz járulni. — de miután némely tisztviselőtől azon nyilatkozat, mely ez arány meghatározásának alapjául szolgálhatna, még nem érkezett be, e tanácskozások nem lettek befejezve.

A helybeli korcsolyázó egyesület újabb alakított tisztikara december 28-án Dankó Ernést, jól szervezett népzeneársulatának közreműködése mellett, a Három Róza disztermében tánczelel egybekötött zeneestélyt rendezett. A feltűnően kevés számú közönség kitűnően mulatott hajnali 4 óráig, legalább azok, akik elmentek az estelyre, egy minden tekintetben élvezetes mulatság emlékével gazdagabak lettek. De bezzeg sajnálhatják azok, a kik otthon maradtak. Az estély rendezése tetemes költségbe került s így jövedelemtől ezuttal szó sem lehet. E körülmény még inkább megéri bennünk azt a hitet, hogy az egyesületek pártolása mellett csak szalmaláng, mert a midőn arról van szó, hogy tegyük is hát valamit, közönségünknek az a része, mely e tekintetben leginkább tehetne, otthon marad. A korcsolyázó egyesületnek említett estélyéről közönségünknek elmaradása annyival inkább feltűnő, hogy ép e testület a városunkban, mely ez időszerint legnagyobb tevékenységre van hivatva, s melynek tagjai között a szépenem legnagyobb számmal van képviselve. Az egyesület derék elnökét és rendezőségét az estély anyagi sikertelensége mélyen lehangolta, mert a belépti díjak olcsósága mellett még azt sem tekinthetik enyhítő körülménynek, hogy estélyüket holnap vége felé rendezték. Hit ez-e a társadalom pezsgő élete...? Csodálhatnók-e ha a közügyek ily esekély pártfogása mellett azok, kik a dolgok vezetésére vannak hivatva, visszavonulnának...? Szerencsére a korcsolyázó egyesület élén oly egyének állanak, kik ez estély sikertelensége miatt nem fognak visszavonulni egy oly testület vezetésétől, melyre a jelenleg uralkodó hatalmas télen még jelentékeny szerep vár. Az egyesület azon tagjainak megnyugtatására, kik otthon maradtak, kiírjuk azon örömdetes körülményt is, hogy a testületnek még sem lesz deficitje.

Báli hírek. A helybeli polgári olvasókör ez idei farsangi táncmulatságát, saját könyvtárának gyarapítása végett, jövő hó 5-én szándékozik megtartani, — a eszmadia ifjuság pedig még e hó 15-én rendezi jótékonyezélu táncmulatságát, hogy minek a javára — sajnos — az a meg-hívóbb kimaradt.

A „Gömörvármegyei agarász társaság“ a tornalljai kaszinó alapítókéjének gyarapítására Tornallyán, a „Nagyvendéglő“ disztermében 1888. évi január hó 7-én zártkörű táncvigalmat rendez. A rendező bizottság tagjai: Fáy Barnabás, elnök, — Dráskóczy László, alelnök, — Ifj. Szentmiklóssy Kálmán, pénztárnok, — gr. Almásy Arthur, Bornemisza Gyula, Fáy István, Putnoky Móríz, Ragályi Gyula, Ragályi Kálmán, Szelezky Dénes, Szelezky Zoltán, Szentmiklóssy Béla, b. b. tagok. Kezdeté 9 órakor. Belépti jegy: személyjegy 2 frt, családjegy 3 személyre 5 frt, minden további személy 1 frttal több. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

Rimabrezói a gömörmezei magyar közművelődési egyesület nyustjai köre — saját tőkéjének gyarapítására — táncvigalmat rendez e hó 24-én. A rendezőség, mely Fáy Gyula b. b. elnök, Adriány Ernő, Birnstingel Aurel, Engler Károly, Füzesy Márton, Kostenszky Pál, Prunyi Vilmos, Rósch Frigyes, Rőczey Dániel, Dr. Sailer Károly, Svehla Lajos urakból áll, kellő kezességet nyújt arra, hogy a mulatság úgy anyagilag, mint erkölcsileg teljesen sikerüljön fog. — Belépti jegy személyenként 1 frt. Családjegy 3 frt. Kezdeté 8 órakor.

A nagyörözei mükedvelő tarsulat e farsangban, január 29-én, a gömörmezei közművelődési egyesület garami köre javára színi előadást rendez. Felix M. „Sabin nők elrablása“ ezimű bohózatát hozza színiire. Ugyanezak e farsang utolsó napján a nagyörözei polg. iskolai táptintézet javára egy nagyobb szabásu bohócz estélyt fog rendezni, melyre már folynak az előkészületek s nagy iránta az érdeklődés. Ismerve a n.-örözei mükedvelők buzgalmit s fardadhatatlan tevékenységüket, ügyes rendező képességüket, a tervezett mulatságokat igen sikerülten jelezhetjük előre is.

Farkasok támadása. Rendkívüli tél köszöntött be a hosszas esőzes után. Magas hó borítja a mezőt, minőre városunk legöregebb emberei sem emlékeznek. Az erdők vadállatai táplálékot másutt nem kereshetvén, belátogatnak a falvakba, sőt nem ritkán megtámadják a gyalogszerrel utazókat is. A mult héten két ily farkas-támadásról értesítik lapunkat. Az egyik a N.-Szuhára vezető uton történt, hol Dvoracek Andrást támadták meg farkasok, kit csakis a közelben dolgozó favágók mentettek meg a bizonyos haláltól. A másik Martonfala határában történt, hol már csak szétépett ruhadarabok s a vértől borított hó jelölte a küzdelmet, melyben egy eddig ki nem pihatható asszony vesztette életét.

Öngyilkos sirásó. Hetven éves volt Máthé János, az öreg sirásó; ez idő alatt háromszor nősült. Huszonöt évig viselt tisztséget a városnál. Tizenkét évig mint bakter müködött s tizenhárom évig mint sirásó. Ma már nincs többé! Mult hó 28-ik napján önkézevel vetett véget életének: bal karja esuklójának ereit metszé föl Sirásó társai vértől borítva találták meg s szállították a helybeli közkórház halottas kamrájába. — Öngyilkosságának okát részint a feleségével történt összeütközésben keresik, részint azon boszantásokban, melyeknek öregsege miatt — ha igaz — pályatársaitól gyakran ki volt téve

Fegyverrel való vigyázatlan bánás áldozata lett a mult 1887. év decz. hó 10-én özv. Simon Pálné szül. Oravecz Zsófia felső-pokorágyi lakosnő. — Az életes asszony közös háztartásban élt leánya férj. Siron Jánosnéval. A mondott napon Siron Jánosnének 11 éves János nevű fia a felső-pokorágyi tanító lakására ment s miután odahaza senkit sem talált, az asztaliókból egy revolvert elestet s azt haza vitte, honnlevő nagyanyjának kérdészködéseire azt felelte, hogy találta, — nemsokára haza érkezett édes anyja s meglátta fia kezében a revolvért, azt tőle elvette. Alig fogta azonban kezébe, midőn a revolver elcsúszt s a golyó oly szerencsétlen irányt vett, hogy az alig két-három lépésnyire álló özv. Simon Pálné szül. Oravecz Zsófia oldalába furdott, s mint az a megejtett törvényszéki bonozolás alkalmával az orvosok által constatáltatott — nevezett ezen sérülés következtében halt meg. A kir. törvényszék Siron Jánosné ellen, édes anyján gondatlanság által elkövetett emberölés vétsége miatt rendelte el a bűnvádi eljárást.

Halálos ütés — sikárlóval Karácsony másod napján a közeleső Lyukva pusztán vígan volt a eseléség; közösen összerakott pénzen pálinkát hoztattak és azt fogyasztva mulattak Eliás János faragó gazda házában: — honnan, honnan nem — ezigány is került s ráhuzta a talp alá valót, — nosza lett erre kedv és a legények tánczra kerekedtek, — miután azonban a szobai kesi volt és így többeknek ott kényelmesen tánczolni nem lehetett — s mert Czirtos Szkalos Miska kocsis legény talán mutogatni is kívánta magát s egyesegyedül akart tánczolni, — a többi tánczoló legényekre kiáltott, hogy üljenek le. — a ki nem engedelmkedett, azt taszigálni és öklözni kezdte, szóval erősen garázdálkodott. — Eliás János házigazda erre figyelmeztette, hogy vagy viselje magát szépen, vagy kiutasítja a szobából. A garázda legény azonban a helyett, hogy a figyelmeztető szép szóra hallgatott volna, nekiment Eliás Jánosnak s azt felpofozta úgy, hogy orrán száján megeregt a vér; — Eliás János ekkor saját védelmére vagy hogy a garázda Czirtost megfenyítse, botja után nyúlt, azonban neje és leánya megakadályozták a bot felvételében és csillapítani kedették. — Természetesen ezen visélet és méltatlan bánásmód a többi ott levő eselédlegyeknek sem tetszett és Czirtos ellen fenyegető hangok emelkedtek, mit hallva — a másik kocsis Mizser Pál felesége — kiszaladt a házból — és az épen akkor hazaérkezett urat azzal hitta be „gyere be a komádát (t. i. Czirtost) agyon akarják ütni“ — mire Mizser Pál beszaladt, felkapott egy morzsoló székét s azzal a házban levő, de oda nem tartozó legényeket kiverte, majd Eliás János ellen fordult s azt kérdőre fogta, hogy mért bántja a komáját, Czirtost? Erre Eliás felállott az asztal mellől és Mizser Pál felé közeledve vele szót váltani kezdett, ekkor azonban Czirtos Miska hirtelen lekapott egy a falba vert szögön függő sikárlót — s azzal Eliás Jánost halántékon ütötte. — ezt követőleg pedig a kezében volt kukoricza morzsoló székkel Mizser Pál is megütötte, mire Eliás az ágyra dőlt. Ezután leánya és felesége Eliást a szomszédba vitték, honnan azonban nem sokára haza kivánczozott, lefeküdt, — kevés idő múlva eszméletet veszít s éjjel után 2 órakor meghalt. — Hullája törvényszékre felboncoltatván, a halál okául az ütés folytán az agyban beállott rendellenességek lettek megállapítva. — A kir. törvényszék nevezett ellen szándékos emberölés miatt rendelte el a bűnvádi eljárást.

Nyilvános nyugtázás!

Berzétév. ref. egyházunk gyámolítására ujabban a következő adományokat vettem kezeimhez:

- a) Körtvélyesről, Barna Antal ref. lelkész, maga és egyháza részéről 8 frt.
  - b) Berzékéről, Kiss Károly ref. lelkész maga és egyháza részéről 3 frt 77 kr.
  - c) Rozsnyóról egy szakképzett jószívű barátom 26 frt 72 kr.
  - d) Rimaszombatból Gees István ur 2 frt. Főösszeg 950 frt 63 kr. Adjon Isten a jószívű adakozóknak és mindajánuknak boldog új esztendőt!
- Berzété, 1887. december 30.
Batta György, berzétéi ev. ref. lelkész.

Felolós szerkesztő: **Dr. VERES SAMU.**

Magán-hirdetések.

GÖMÖRI EDE SÖRCSARNOKA RIMASZOMBATBAN.

Alólírott tisztelettel hozom Rimaszombat város és vidéke n. é. közönségének tudomására, miszerint e hó elsejétől **sörcsarnokomban** egy eisördü bécsujhelyi virslis kitűnő készítményei is kaphatók. — Sok utánjárás mellett sikerült csak elérnem, hogy fentemlített bécsujhelyi hentestől **naponta friss szállítmány** érkezék a legkitűnőbb **knackwurst, saffaladé, frankfurti és kis tormásvirsliből**; a melyekből a legjutányosabb áron szívesen szolgálok bárkinek nemesak söröcsarnokomban, hanem nyers állapotban házhoz hordva is.

Rimaszombat, 1887. november 4.

GÖMÖRI EDE, vendéglős.

Nyelvtanító.

Egy tudományosan képzett nő óhajt a franczia-német- és angol-nyelvből leckéket adni. — Bővebbet özv. **Richter Vitusz üzletében.** 1—2

Hirdetmény.

7248. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar kir. kincstár** végrehajthatóan **Gál József** végrehajtást szenvedő elleni 59 frt 3 $\frac{1}{2}$ kr. adókövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Sörög község határában fekvő a Sörégi 69 szítkönyvben foglalt Gál József nevén álló 5/6 urb. telek; az árverést 514 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok: 1888. évi február hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor 8 reg közegeben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladani fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becs-
árának 10%-át vagyis 51 frt 40 krt készpénzben, vagy az
1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt
igazságügyi minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes
értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
atszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi december 12-ik napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Hánrich Lajos, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

Nehai **Borsos István** örököseit illető a
rimaszombati 7. sztkv. és zöldfa-utca 6-ik nép-
sorszáma alatt fekvő ház, hozzátartozó belsőséggel
az 1888. évi január hó 20-án, a város közházánál
önkéntes árverésen eladatni határozatván; árverelni
kívánók azon értesítés mellett hivatnak meg, hogy
az árverési feltételek Huszt Lajos árvaszéki
előadónál addig is megtekinthetők.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város árvaszé-
kének 1887. decz. 23-án tartott üléséből

Szabó György, árvaszéki elnök.

Alapítottatott **WEISZ D.** Alapítottatott
1861. 1861.

házi gazdasági cikkek és gépgyára.

Magyarország legrégebbi és legnagyobb varrógépraktára.

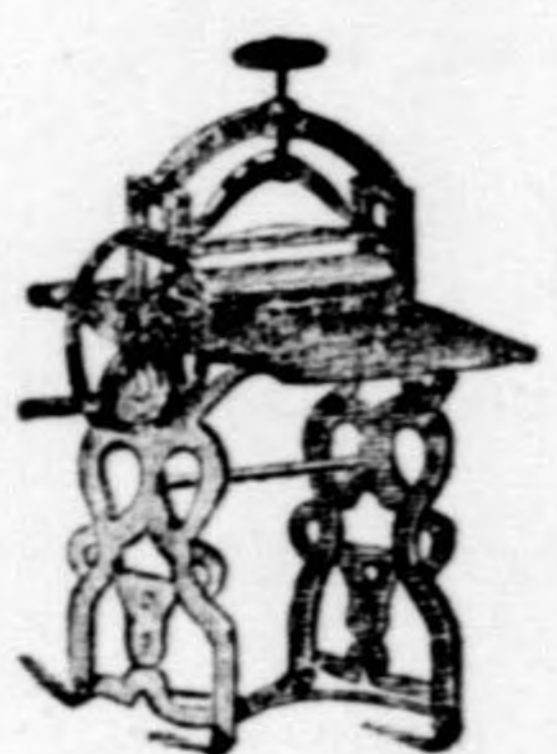
Budapest, VI. szerezsen-utca 35. sz.

(Opera-utczával szemben)

saját házában (már nem József-tér 4. sz.)

Ajánlja saját gyártmányu, a legjobb anyag-
ból gondosan készített angol rendszerű,
tömör vaságycsák és gyermekágyakat, szab.
ruganyos **sodronyágybetéteit**, vas- és fa-
körözetben, amer. rendszerű **koc üléseit**,
szab. **mosógépeit** minden háztartásban
nélkülözhetlen **ruhamangorló, ruhafacsar-
rókat és ruhaszáritókat**; továbbá **börvá-
nyológépeit** cipésznek és bőrkereskedők

számára és francia rendszer szerint gyártott kitűnő vasaló-
kályháit. Különösen van szerenésém a t. vevő-közönség
b. figyelmét dusan felszerelt **varrógép** főraktáromra felhívni,
melyen minden rendszerű és legjobb gyártmányu **varrógép-
eket** és alkatrészeket dus készletben tartok. Mindennemű
gépjavitás gyáramban gyorsan és olcsón eszközöltetik. Úgyes
utazók elfogadtatnak és nagyobb városokban képviselősek
alakítottatnak. 5-6

FARSANGI DIVAT.

Van szerenésém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint
raktáramat a **farsangi idényre** dúsan felszereltem

divatos különlegességekkel,

a melyet, hogy a főváros első rendű divatáru kereskedőivel szemben is meg-
győződtessém a nagyérdemű közönséget versenyképességemről, a legjutányo-
sabb szabott árban boesájtom t. vevőim rendelkezésére.

A midőn t. vevőimnek az eddig irányomban tanusított bizalmukért
köszönetemet nyilvánítom, kérem azt ez alkalommal is részemre fentartani és
becses megrendelésekkel szerenéséltetni.

Tisztelettel

LANDAU A. FIA,

divatáru kereskedése

(Rimaszombat, főtér Gasko-féle házában.)

● Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek. ●

FARSANGI DIVAT.

Üzlethelyiségváltoztatás.

Alólirott tisztelettel hozom a nagyérdemű kö-
zönség tudomására, hogy az éveken keresztül a
eserenésényi-utczában volt

kajnyiró- és borbélyüzletem

1887. december hó 29-ától a főtéren levő özv.
Simon Neituszné-fele házba (hol eddig Miskolezy
István ur ezukrázdájá volt) **helyeztem át**, és azt
a mai kor kívánalmainak megfelelőleg, a legna-
gyobb kényelem- és díszszel rendeztem be.

Midőn a nagyérdemű közönségnek az eddig
irányomban tanusított pártfogásaért köszönetet mon-
danék, nem mulaszthatom el, hogy szolgáltatász-
ségemet ismételen szives figyelmükbe ne ajánljam,
melyek után maradtam kiváló tisztelettel

Rimaszombat, 1887. december hó 29. én.

ERDÉLYI JÁNOS, borbély.

ECKSTEIN FIESKO

épületfa-anyag raktára Rimaszombat.

Van szerenésém a n. é. közönség szives tu-
domására juttatni, miszerint az **Eckstein és Bondy**
ezég alatt négy év óta fennálló

épületfa-anyag raktárt

1888. január hó 1-én saját részemre átvettem és
azt ezégem alatt tovább folytatandom.

Reményem, miszerint a n. é. közönség teljes
bizodalmát megszerezve, jövőre is minden törek-
vésem oda fog irányulni, hogy minden tekintetben
kielégítsem. — Kérem tehát a n. é. közönséget,
becses megrendeléseit által mielőbb alkalmat nyuj-
tani arra, hogy ígéretem valóságáról meggyőződ-
hessék. — Rimaszombat, 1888. január 1.

Kiváló tisztelettel **ECKSTEIN FIESKO.**

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:
Budapest, a nádor-utca 7. sz., I. emel.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Dürmentellen levelek csak
ismert kezektől fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

kiadói hivatalban vételnek fel
ranciaország részére pedig
Joun F. Jones & Co. Paris-
ban, 31 bis, rue du Faubourg
Montmartre.

Előfizetési árak

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 " — "
Negyed évre . . . 3 " 50 "
Egy hóra . . . 1 " 20 "
Egyes szám helyben 4 kr.
Vidéken 5 kr.

Százalek nem adatik.

Kiadói hivatal:

Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

Pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny.

A ma tíz év alatt, mely a **Pesti Hirlap**
megalapítása óta eltelt, a magyar olvasó-
közönség rokonszenve évről-évre foko-
zódó mérvben fordult a lap felé, úgy hogy ma,
— mikor a **Pesti Hirlap** immár tizedik
évfolyamát éli, — kétségbe-onhatatlan a **leg-
kedveltebb és legelterjedtebb lap Ma-
gyarországon.**

A hazai közönség e pártatlan bizalma és
rokonszenve arról tanuskodik, hogy a **Pesti**
Hirlap mindig híven megtartja azt az irányt
melyet maga elé tűzött.

Független volt eddig s független marad
ezután is minden irányban, **pártoktól és**
kormánytól egyaránt.

Erő, öntudatos, magyar nemzeti
politika, ez jelszava a Pesti Hirlapnak. Ha-
tározottan szembeszáll mindazzal, ami e politi-
kának útjában áll, de nyíltan helyesli, ha akár
a kormány, akár bármelyik országos párt úgy
jár el, a mint azt e politika érdekei követelik.

Ez teszi lehetségessé hogy a **Pesti Hir-
lap** munkatársai közt különböző pártállásu ki-
tűnő publicisták száraznak. **E függetlenség-
ben relik a lap ereje,** melynél fogva meg-
mondhatja az igazat minden irányban, a kor-
mánynak és azt támogató többségnek ép úgy,
mint az ellenékek.

A **Pesti Hirlap** vezércikkeit **Pulszky**
Ferenc, ifj. Ábrányi Kornel, Horváth Gyula,
Főtűs Károly, Tórs Fálmán, Schvarcz
Gyula, Soros yári Nándor és dr. Keneői
Géza írják.

Egyenők dolgozataikkal gazdagítják a tár-
cato a ot is, melynek rendes munkatársai
azonkívül: **Mikszáth Kálmán (S. aror), Agul**
Adolf (Csieser) ors, Ba to Lajos, Olvi
Lajos Jak b Elek, Kürthy Emil, Reviczky

Gyula, Sebők Zsigmond, Szécsy Ferenc,
Sziklay János, Szerényi Hugó stb.

Mikszáth Kálmán ki a t. Ház' folyo-
sójáról immár bejutott a honatyák közé, ország-
gós híre és kedveltsége kapott képviselőházi
karcolataiban humorizálja az országgyűlési pár-
tok és notabilitások ferdeségeit — párttekinet
nélkül.

Az élenen szerkesztett rendes rovatok ve-
zetői: **Antalík Károly** (országgyűlés és zene),
Luby Sándor (napi hírek), **Sasvári Armin**
(külpolitika), **Schmittely József** (segédszer-
kesztő) stb., mindent elkövetnek hogy az ol-
vasó közönség igényeit a legfokozottabb mérv-
ben kielégítsék.

A szerkesztőség élen, mint iránytadó és
igazgató lapvezér, **Legrády Károly** laptulaj-
donos-főszerkesztő áll, kinek e téren negyed-
szádon át szerzett tapasztalatai garanciát
nyújtanak arra nézve, hogy a **Pesti Hirlap**
a lapok versenyében kivívott elsőrangú helyet
mindig meg is fogja tartani.

Hazai és külföldi rendes tudósítók egész
seregén kívül, kik — költségre való tekintet
nélkül — minden nevezetesebb eseményről bő
táviratokban értesítik a **Pesti Hirlap** közön-
ségét a sze kesztőség **külön tudósítót** küld
a szükséghez képest mindenhova (még az or-
szág határain túl is), csak hogy közönségét **első**
tozassal láthassa el megvizható értesíté-
sekkel.

A **Pesti Hirlap** színházi és hir-
rova a elvitázbatiarul leggazdagabb
vala rennyi lapokéi között.

A **külföldi írdalem** érdekesebb terin-
keit — regényekben, társ-rajokban s beszél-
vényekben — gondosan megválasztva mutatja be.
Nagy gondot fordít a **Pesti Hirlap** még
a **közönség köré** ői való panaszok s a

mindenki áltai szivesen olvasott **szerkesztői**
üzenetek közlésére is.

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta
(a hétfőt kivéve) **ket teljes ivet** — 16 ol-
dal — **fölvagott állapotban** ad az olvasó
kezebe, külön kedvezményül **hetenkint** még
egy **zenemellékletet** is kapnak a lap elő-
fizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, minőt
ma **egyel en európai lap sem nyújt kö-
zönségének**

Mind ezen kedvezmények dacára a **P sti**
Hirlap a legolcsóbb nap lapnak méltán
mondható, amennyiben havonként csak 20
krral drágább az ugynevezett kis néplapoknál,
melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 " — "
Negyed évre . . . 3 " 50 "
Egy hóra . . . 1 " 20 "

Előfizetés — legdiszerűbben postautal-
vánnyal — a hó bármely napjától kezdve
eszközölhető s az előfizetési pénzek a **Pesti**
Hirlap kiadói hivatalába (Budapest ná-
dor-utca 7. sz.) küldendők.
Összetűv szűkek kikerülése végett azonban
csakis **PESTI** Hirlap irandó cím gyanánt.

Tisztelettel

a „**Pesti Hirlap**“

szerkesztősége és kiadói hivatala.

Budapest, V., nádor-utca 7.

Levelező lapon nyilvánított
óhajra a **Pesti Hirlap** kiadói hivatala egy
hetit ingyen és bérmentve küldi a lapot
mutatványul.

Hetenként zenemelléklet.

Birtokhaszonbérbeadás.

Gömör-Panyit község határában 100 és néhány hold szántóföld, rét, erdőlehető és
8 urbéri telekből álló külső birtok, belsőség és házak, több egymásután következő
évekre haszonbérbe bármikor kiadhatnak.

Bővebb értesítést ad **Szuhay Zsigmond Nagy-Rőczén.**

N E P E R T E T E 1 0 0 1 0 1 1 .

Legolcsóbb magyar lap.